Paně Vodičky hodinky.

Oč. J. O Smutného.

Pan Láska, kupecký mládenec, miloval slečnu Marii, pan Vodička, frisér a jeho přítel, miloval slečnu Annu. Marie a Anna milovaly zase navrájem pány Lásku a Vodičku, chodíce s nimi v neděli a ve svátek vždycky někam do hostince.

Dnes byl opět svátek. Pan Vodička čeká před krámkem svého pána, už přijde pan Láska; ale ten nejde. Pan Vodička vejde opět do krámku, vrhne se na lenošku před zrcadlo a čeká; čeká dlouho — pan Láska ještě nic. Za chvíli přece se otevrou dveře, pan Vodička vstane prudce a vykřikne: "No, že už jdeš!" Obrátiv se ale ke dveřím spatří jakéhosi hocha s lístečkem. I osopí se na něho náš frisér slovy; "Co mi neseš?"

"Prosím, pan Láska posílá ten lístek," odpověděl kluk.

"Proč nejde sám?" otázal se pán Vodička a přijal lístek.

Kluk neodpověděl a odběhl.

Pan Vodička četl: "Drahý příteli! Nemohu nyní k Tobě přijíti pro nenadálé překážky. Prosím Tě, nezlob se na mne — ale jdi našim drahým dívčinám naproti aby se nerozhněvaly, a zaveď je do našeho obyčejného hostince. Já tam také přijdu, jistě přijdu, ale až později — snad již v pět hodin. Jdi tedy tam jistě abych se s vámi setkal."

Sotva pan Vodička přečetl lístek přítelův byl ve veliké nesnázi. "Můj bože, já mám jíti s nimi do hostince a nemám ani vindry! Kdyby tam ten Láska nepřišel, co bych pořádal? Tak mluvil k sobě samému sem a tam, nemoha nalézti stání ani pokoje. I vzal opět lístek přítelův do ruky a četl jej znovu. Zrak jeho utkvěl na slovech: "Já tam přijdu, jistě přijdu —" a pak na posledním odstavci: "Jdi tam jistě, abych se s vámi setkal." V uších pak mu ustavičně znělo: "Jdi našim drahým dívčinám naproti, aby se nerozhněvaly." Otálel ještě chvíli, pak ale vzal si klobouk s věšáku, vyšel z krámu, zamkl a běžel do průjezdu, který byl právě vedle krámku. Zde vyběhl už do třetího poschodí a otevřel dveře; stará žena stála před ním, on jí odevzdal klíč od krámku a odešel. —

Pan Vodička byl opět na ulici. Zastavil se ve vratech a vzdychl si: "Co si počnu?" Pak se ale vzchopil přece a se slovy; "E no, vždyť on tam ještě přijde — utíkal se odtud do jiné ulice, kde již dvě dívky okem vyhlížely, aby viděly, nejde-li již někdo pro ně. Spatřivše pana Vodičku ihned sestoupily a pozdravivše jej přívětivě tázaly se po příčině proč s nim nepřichází p. Láska.

"On ještě teď nemůže, přijde později jistě," odpověděl náš Vodička a ukázal jim lístek, který byl od něho obdržel.

Marie se zavěsila na raménko svého miláčka friséra Vodičky, a takto se ubírali na místo, kam se měl jistě dostaviti také pan Láska.

Pan Vodička byl smutný po celé cestě, ještě smutnějšího byl ale tam. Pan Láska nešel, a již bylo šest hodin. "Můj bože, co si počnu, nepřijde-li?" myslil si v duchu. Naše slečinky byly ale přece veselé a rozpustilé jako kdy jindy.

"Pane Vodičko, proč dnes nekonáte?" tázala se ho slečna Marie.

"Zapomněl jsem si koupit doutníky."

Sklepník šel právě kolem: "Prosím, pane, poroučte, nějaké?"

"Ano," odpověděla za něho jeho milenka Anna.

Pan Vodička se třásl strachy.

"Bože, jestli tak bude chtíti, a bych ihned zaplatil?"

Sklepník přinesl škatuli s doutníky — pan Vodičkovi verazil pot na čele. Vybral si přece dva, přemáhaje se při tom tak jen mohl, aby na něm nebylo pozorovat žádných rozpaků. "Platím pozdáji," pravil na to směle.

"Prosím," pravil sklepník a odešel.

Pan Vodička si oddechl. Zapálil si doutník a zamyšleně dělal kolečka ve vzduchu.

Ku stolu zas teď přistoupil "kočébr", ten jeho starý známý. "Dobrej večér mládě pane — budou poroučet?"

Pan Vodička chtěl říci "ne" — ale slečna Anna mělá již svou ruku v mláka a vytahovala si z něho čísla zkušeného svého štěstí. Vodička neřekl nic, ale přestal dělat kolečka a dívat se vůkol po hostinci, aby viděl, není-li tu některý z jeho známých. Kde nic tu nic. Co měl dělat?" — V úzkosti své vstal a vzav klobouk vyšel; ke "kočébrovi" pak pravil jen zhurta: "Až přijdu."

"O prosím, mladý pane," odpověděl tento a oblunovat slečinky dále.

Pan Vodička vyšel z hostince na ulici. Nevěděl, co by měl dělati. Byl by se rád odstranil, ale měl svou Anninku tak rád — můj bože, kdyby je tak zanechal samotny v hostinci — ne, ne — umínil si, že se vrátí. Vešel opět do průjezdu. Naproti tomu přicházel host. Poznal v něm o noho, který seděl u vedlejšího stolu. Dodal si smělosti a pravil: "Prosím pane, nemohl byste mi pomoci z nouze?"

"Co se vám stalo?" ptal se tento, jenž na první pohled zdal se býti mlynářským chasníkem. "Prosím vás, zapomněl jsem doma peníze a nemohu platit, nemohl byste koupit ode mne tyto hodinky?"

"Ukažte!"

Pan Vodička vytáhl hodinky.

"Co chcete za ně?" tázal se náš chasník.

"Desítku."

"To je mnoho; chcete pět zlatých?"

Panu Vodičkovi bylo líto dáti hodinky za tak malý peníz, ale když mu napadlo opět, že nemá ani krejcaru a zadlužen přec že je až po krk, tu si pomyslil, že ostuda je ostuda, a že léps oželet hodinky, nežli utrpět takovou blamáž před samými děvčaty. I dal své hodinky za pět zlatých. Vrátil se do hostince a byl vesel jako druhdy. Zaplatil doutníky, zaplatil "kačébra" a byl spokojen. Škádlil obě dívky, kteréž se s ním o závod smály a opět škádlily — než radost jejich přece netrvala dlouho. Mařinka toužila po svém miláčkovi, a on nešel. "Kolik je hodin?" tázala se konečně našeho pana Vodičky.

Pan Vodička byl celý bez sebe. Sahl po hodinkách, jako by je chtěl vytahnout, a pravil nesměle: "Ho-dim? — E e—"

"Vy už nemáte hodinky?" divila se Marie.

"Ty nemáš hodinky?" Vždyť jsi je měl před chvílí, když jsem se tě ptala, kolik je hodin?" doložila Anna.

"Že jsem je měl? To nemůžu; mně se zdá, že jsem je nechal doma," vymlouval se pan Vodička.

"Ne, ne, tys je měl, vždyť jsem je viděla sama," tvrdila jeho drahá Anninka.

Hosté, kteří seděli nedaleko, slyšeli to, i rozneslo se to po celém sále. Všichni se ptali, jak se to mohlo stát že se mu hodinky ztratily, a všichni jednohlasně se vyslovili, že je někdo musel ukrásti, jeden pan Vodička tvrdil, že ne a ne — poněvadž je s sebou nevzal.

Bouře se konečně za chvíli utišila, a do světnice vešel žid. Sedl se do kouta zrovna naproti stolu, u něhož seděli naši zurmi. Vytáhl z kapsy nějaký papír, opatrně jej rozbalil a vyňal z něho hodinky. Anna se tam dívala, a najednou vykřikla vyskočivši prudce se sedadla: "Tu jsou — ty jsou ty hodinky."

Všichni hosté se sběhli. Il stinsky přisoupil k židovi, který celý polekán schoval hodinky do kapsy, a žádal jej aby mu ty hodinky vydal, poněvadž prý jsou ukradeny.

"Pámbů ví, že ne, já je poctivě koupil," tvrdil židák, musil ale přece hodinky vydati.

Anna je dostala a ihned poznal ule řetízku a medailonku na něm, kteryž sama byla darovala panu Vodičkovi k svátku, že to byly jeho hodinky. Také pan Vodička musil přísvědčit, že ty hodinky jsou jeho, i bál se nyní, aby nevyšlo na jevo, že je prodal.

"Od koho pak jste je koupil?" tázal se hostinský židáka.

"Od jednoho pána venku na ulici."

"Od jednoho pána venku?" divila se Anna a obrátila se k svému miláčkovi slovy: "Nu, ty přece jsi je neprodal?"

"Já?" divil se opět náš frisér — a strachy se celý třásl.

"Nu, ne ten pán to nebyl," pravil žid.

Pan Vodička si vzdych. Byl rad že to tak dobře dopadlo. Smluvil se židem a navrácení hodinek a pil bezstarostně dále, nevěda je si více než více, jen svých dvou slečinek. Žid zatím odešel do jiného kouta, odkud bylo dobře vidět na dveře.

Za chvíli vešel někdo do hostince.

"To je on, to je on!" křičel žid z plna hrdla a běžel přicházejícímu hostu naproti.

Celý hostinec se sběhl. "Kdo-t je? Co se stalo?" tázali se jednotliví hosté.

Hned se vše hrnulo na přicházejícího jakožto domnělého krádce hodinek. Ten sice prosil, omlouval se, že hodinky koupil od jistého pána — ale poněvadž jméno jeho nemohl udati, nikdo mu v hostinci nevěřil.

"To je ten zloděj hodinek!" křičel žid a trhal hostem sem a tam.

Panovala všeobecná nevole. Křičeno, aby se šlo pro policajta.

Pan Vodička zatím se bál hlavy pozdvihnouti, aby jej ten jistý jehož měli za zloděje, nespatřil. Domníval se, že to jen ten mlynářský chasník. Konečně ale musel sám také se slečinkami vstáti, když mu tyto žádného pokoje nedávaly. Než jaké bylo leknutí všech když v domnělem zloději poznali — pana Lásku.

"Lásko, Lásko!" křičel na něho Vodička.

Pan Láska spatřiv svého přítele dodal si trochu zmužilosti a tázal se ho: "Pro boha tě proste a Vodičko, co se stalo? Podívej se, oni mne mají za zloděje hodinek."

"Tebe?" tázal se Vodička ještě více polekán než dříve.

Marie zatím si také vykřikla své "Ježiš Maria Josef!" a Anna doložila: "Ta hanba!"

V tom kritickém okamžiku otevřou se opět dvéře a do hostince vchází — mlynářský chasník. Sotva ho pan Láska spatřil, vyskočil jako zděšený a "Tu je, tu je ten pan!" vyrazilo ze stisněných jeho řader. Již ale chasník také zahlédl Vodičku — zbledl a chtěl se potichounku vytratit. Sklepník však dověděv se, oč se jedná, zastoupil mu rychle cestu a — o bože! teď bylo Vodičkovi zle! — když zaslech do uší příhavá slova chasníkova: "Cože? ja že jsem ukradl vaše hodinky? Ja jich nepotřeboval a nepotřebuji, ale vy jste mně je prodat poněvadž jste mně sklepníkovi cím zaplatit."

Vodička byl jako omráčen. Chvěl se, němuvil a byl červený až po uši. Ščela mu kapalo.

"Co? ty's ty hodinky prodal, Vodička?" ptal se Láska. — Vodička opět neodpovídal. Pan Láska pokračoval: "Ty's věděl co se s nimi stalo, a ty jsi se ani neozval, když mne zde týrali a za zloděje považovali? Styď se za to přátelství! Nemám s tebou!" I ujal svou milou a drahou Marii za rameno a chtěl odjíti. Marie jej ale zadržela a obrátivši se k své drahé přítelkyni Anně, pravila: "Pojď sama!"

"Ona půjde se mnou!" rozsápl se Vodička.

"Prosím, ja nepůjdu," odvětila slečna Anna, a dodržela ještě: "Takový člověk, jako vy —" odkvapila s Marií a panem Láskou.

Na ulici tázala se Marie svého miláčka: "Kam půjdeme?" Doufala již, že je obe zavede někam a slušet večeříme.

"Domů", odpověděl on.

"Domů?" tázala se ona: "to bych měla dnes v neděli za svou lásku?"

Pan Láska se na to zastavil a přemýšlel. "Ne, vykloužlo mně to jenom z úst, nepůjdeme domů."

Dámy se zaradovaly. Jedna sladká doba žití kynuly jim jako brána budoucnosti.

Společnost přijela k velikému domu. "Račte sečkat jen minutu, slečny, jdu ještě pro jednoho přítele, aby šel s námi!" A vběhl kvapně po schodech nahoru. — —

"Mári, půjdeme domů?"

"Pojď — takového dárebu jsem si ještě jakživa." na krk nepověděla. Na to dámy odešly. Čekaly jenom tři hodiny; v tu dobu však pan Láska, vytrativ se z domu, jenom vrátiv, popíjel a bavil se s hostinským jinou také už ast třetí hodinu.

To byla jeho poměsta za Vodičkovy hodinky a nesnáze!

Živý teploměr Lidská soustava tělesná je do značné míry sestavena jako teploměr — podnebí, počasí a doba roční mají na ni vliv a různé tělesné stavy způsobují. Krev je rtuť nekdy na bodu zmrazeného rozpálení, jindy daleko dole, bez života a v oběhu lhná. Můžeme říci dle tlukotu tepny, našich pocitů, zdali je naše krev zdrava, život ohrožující cele nic. Čistá zdravá krev je klenotem zdraví. Je-li vaše krev v pořádku, všechny životní ústroje jsou ní živeny a jsou zdrave. Je-li v pořádku, všechny životní ústr je jsou ní živeny a jsou zdrave. Je-li v nepořádku, je přelévání u zapotřebí krvečistitele a všichky aby opět správně své povinnosti konaly. Dr. Petra Hoyera [illegible] více než století [illegible] Vyléčuje všechny nečistoty z krve a celou soustavu tělesní posiluje. V protivě ku jiným lékům nelze je dostati v lékárnách. Z [illegible] je [illegible] Neboť žádného ve vaší [illegible], píšte Dru Petra Fahrney-a, 112 114 So. Hoyne ave. Chicag., Ill.

Kodol Dyspepsia Cure
Digests what you eat.

První učitelka Kubelíkova.

"Canton Repository" přináší výpověď paní Augusty Vitákové, která byla první učitelkou Kubelíkovou a byla jednou z nejdůležitějších návštěvnic mladého mistra před jeho koncertem. Paní Vitáková pravila k zpravodajovi: "Byla jsem rozmluvou s Janem Kubelíkem velmi dojmuta. Když v pátek o poledni spatřil mne v Colonial hotelu, vykřikl radostně. Viděli jsme se po prvé od té doby, co opustila jsem Prahu, kde oba jsme bydleli, což bylo před 11 lety. Poznal mne takřka okamžitě. Pravil, že Američané činí naň velký dojem a že čím blíže je seznává, tím raději je má. Řekl že měla bych považovat se za šťastnou, že bydlím v takové zemi. Slíbil že bude-li mu trochu možno, po vypršení jeho smlouvy, což bude v polovici dubna, navštíví mne v Cantoně. V pádu tom přichystali bychom mu uvítání nejspíše ve Schlitzově síni. Kubelík, tehdy hošík 7., nebo 8letý, přišel ke mně v Praze, abych jej učila hrát na housle. Za půl druha roku učinil tak velký pokrok, jako jiní žáci za čtyry leta. Hral dvě hodiny a v týdnu pokračoval jako jiní v měsíci. Pak vydala jsem se na koncertní cestu a mladík byl připraven na konservatoř v Praze, kde studoval pět let. Co můj žák nevynechal ani jednu hodinu, přicházel i v nejhorším nečase, nejednou s bolavým hrdlem. Byl nejvážnějším dítětem jež jsem kdy studia a nikdy se nesmál. Když ostatní dítky skotačily, Kubelík hleděl si svých houslí. Pro jiného neměl sluchu. Jeho otec byl zabradníkem a místo penězi platil mi zahradními plodinami. Jeho matka častokráte si naříkala, že musí těžce dříti, kdežto syn učí se hudbě a mne bokráte tázala se mne bude-li ze syna něco. Já ji ubezpečovala, že syn má pěknou budoucnost a Jan sliboval matce: "Počkejte, někdy stanu se velikým a vy budete se mít jako hraběnka." Kubelík je stár 20 let."

W. S. CHMELIR
veřejný notář, pojišťovatel a pozemkový jednatel.
CRETE - NEB.
Má na prodej majetky majetky v městě, jakož i pěkné farmy a pojišťuje u spolehlivých společností na nejnižší procenta

Sekery
na sekání dříví k palivu na zimu,
pušky a náboje
na střílení ušáků, slepic, krocanů a veškeré jiné nezapovězené zvěře a co nejhlavnějšího
KAMNA
kuchyňská i vytápěcí zaručená a z těch nejlepších továren.
Železné a plechové nádobí
má na skladě
J. B. JENISTA
Wilber, Neb.

Dr. JOSEF ŠIMEČEK
MILLIGAN NEBRASKA
praktický, na nejlepší lékařské universitě Rushově v Chicagu vystudovaný lékař a ranhojič.

PLEASANT HILL MILL
CHAS F GROTHE, majitel.
Nejlepší
žitná a pšeničná mouka
otruby, šrot atd. vše na skladě a poctivá výměna v každém obchodu.
Mouka naše jest čistá nefalšovaná chemikáliemi a dochází všeobecné oblíby. Navštivte nás a budete zajisté uspokojeni.

SINGER
nejlepší nejúsvětlenější, nejsnadněji se točící šicí stroje v Americe prodává za ceny nízké
JOSEF MELCER
Wilber, Neb.

— Oznamuji, že mám na ruce několik šicích strojů poněkud opotřebovaných ale tak dobrých jako nové. Račtěte za ně u mne přijíti je velmi levně. Josef Melcer

Kodol Dyspepsia Cure
Digests what you eat.

Zkuste dra. Kaye Renovator

Proti
nezáživnosti
dyspeps ,
zácpě,
zašlemování jater
a vysílení

OSVEŽI CELOU SOUSTAVU VAŠI
Čistí krev atd. Vysílený system obyčejně podlehá horečce a jiným chronickým nemocem.

Monmouth, Ill., 15. května 1901.

Pánové:—Trpěl jsem chronickou mizkovinou po osm roků. Odjel jsem do Los Angeles, Cal., a zkusil jsem mnoho lékařů a čtyři specialisty, leč vše marně. Byl jsem naplněn kalomelem, zkoušel masáže a jiné léčení bez výsledku.

V r. 1895 přijel jsem do tohoto místa a opět hledal jsem pomoc u nejlepších lékařů. Byl jsem dispeptický, neměl jsem chuť k jídlu, žaludek mne zaksával, naplněn byv plyny, nervosní a slabý, strašnou bolest hlavy, unaven a k smrti zmalátněn. Ošklivý šlem a krev ze mne vycházejy, dostavila se i srdeční nemoc a střeva vůbec nepracovala. Pravidelnou stolici neměl jsem po mnoha lét až konečně počal jsem užívati dr. Kaye Renovator. Vaše kniha popisovala nemoc, jež mne trápila, leč lékaři nemohli nalézti pro ni žádného léku. V občanské válce trpěl jsem chronickým průjmem z čehož nastal gastrický katar. A tu mne jednou poradil kdos užívati dr. Kaye Renovator, což mne záhy úplně pozdravilo. Vzpomněl jsem si na to, objednal lék, řídil se dle návodu a záhy vrátilo se mne opět zdraví, za čež pouze Renovatoru dr. Kaye co děkovati mám a všele jej doporučuji. Život má opět pro mne ceny.

V úctě GEO MANNON, 314 N. Main Str.

(Bylo by nám potěšením, kdybyste pánovi onomu dopsali.)

Popište důkladně svou nemoc a dr. Kay udělí vám radu darmo.
Dr. Kaye Renovator tabletky 25 a 50c. Lék $1 láhev.

Na prodej ve všech lékárnách nebo pošlete peníze a léky budou vám poslány vyplacené od

Dr. B. J. KAY Medical Co. Saratoga Syrings, N. Y.

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vyléčení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

Není přes Asthmalene. Přináší pomoci v nejhorších případech. Ihned, pakli jiné nevyhojilo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill. praví: Láhev Asthmalene na zkoušku řádně jsem obdržel. Nemůžu vysloviti díky vám. Trpěl jsem záduchou a křeční chorobu po deset roků. Nevěřil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaši oznámku, nevěřil jsem hned přece, však ku zkoušce jsem se odhodlal. K mému překvapení a radosti lék působil znamenitě. Pošlete mi další velkou láhev.

Chceme zaslati každému dávku na zkoušku Asthmalene jako panu Wellsovi. Pošleme ji poštou, úplně zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požádá. Nechať případ jakýkoliv, Asthmalene vyléčí. Čím horší případ, tím, radši posloužíme. Neotálejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.
Na prodej u všech lékárníků. 79 East 130th St., N. Y. City.

ZE ZDRAVÍ OPĚTNĚ NABUDETE, NEDOUFÁTE?
Dopište jen slavnému professoru University New Yorské Dru Collinsovi a
ZDRÁVI BUDETE MUŽI ŽENY I DÍTKY
ADRESUJTE: NEW YORK MEDICAL INSTITUTE, 140. W. 34 ULICE. NEW YORK.
Choroby jinými lékaři uznané za nevyléčitelné professor Collins vyléčil, o čemž svědčí tisíce dopisů děkovných. Nejzastaralejší nemoci nebo jich následky zapudil do měsíce prof. Collins. Popište svoji chorobu zevrubně a bezodkladně obdržíte odpověď ve své mateřštině.

ARE YOU DEAF?

ANY HEAD NOISES?

ALL CASES OF
DEAFNESS OR HARD HEARING ARE NOW CURABLE
by our new invention. Only those born deaf are incurable.
HEAD NOISES CEASE IMMEDIATELY.
F. A. WERMAN, OF BALTIMORE, SAYS:

Gentlemen:—Being entirely cured of deafness, [illegible] a full history of my case, to be used at your discretion.
About five years ago my right ear began to [illegible] my hearing in this ear entirely.
I underwent a treatment for catarrh, for three [illegible] ber of physicians, among others, the most [illegible] only an operation could help me, and even that [illegible] then cease, but the hearing in the affected ear would [illegible]
I then saw your advertisement, [illegible] ment. After I had used it only a few days [illegible] today, after five weeks, my hearing is [illegible] heartily and beg to remain Very truly yours, F. A. WERMAN.

Our treatment does not interfere with your [illegible]
Examination and advice free. **YOU CAN CURE YOURSELF AT HOME.**
INTERNATIONAL AURAL CLINIC, 568 La SALLE AVE., CHICAGO, ILL.

SAVE DIAMOND "C" SOAP WRAPPERS FOR Premiums

THERE IS A TRIPLE ECONOMY IN USING DIAMOND "C" SOAP . . . . THE ECONOMY OF BETTER SOAP FOR YOUR MONEY, THE ECONOMY OF LESS WORK, AND THE ECONOMY OF SECURING SOMETHING OF USE AND VALUE FOR YOUR WRAPPERS . . . .

Complete catalogue showing over 300 premiums that may be secured by saving the wrappers, furnished free upon request. Send your name on a postal card, and we will mail you the catalogue.

Address
PREMIUM DEPT.,
THE CUDAHY PACKING COMPANY,
SOUTH OMAHA, NEB.

Diamond "C" Soap for sale by all Grocers.

I. W. HARPER KENTUCKY WHISKEY
for Gentlemen who cherish Quality.

Mají na skladě
Pošek & Anderle a Jos. M. Kocůrka

Kodol Dyspepsia Cure
Digests what you eat.
This preparation contains all of the digestants and digests all kinds of food. It gives instant relief and never fails to cure. It allows you to eat all the food you want. The most sensitive stomachs can take it. By its use many thousands of dyspeptics have been cured after everything else failed. It prevents formation of gas on the stomach, relieving all distress after eating. Dieting unnecessary. Pleasant to take.
It can't help but do you good
Prepared only by E. C. DeWITT & Co., Chicago. The $1. bottle contains 2½ times the 50c. size.
Kodol Dyspepsia Cure
Digests what you eat.